

terne i Foredragene til Vejledning for Tilhørerne, „The Class“, en Samtaletime før eller efter Foredraget, hvor Tilhørerne har Lov at stille Spørgsmaal, og endelig en skriftlig Redegørelse fra Tilhørernes Side for det hørte — altsammen karakteristiske Træk ved den engelske Extension. Prof. Stuarts Forsøg efterfulgtes af andre, der ogsaa slog godt an, og efter nogle Aars Forløb tog saa selve Universiteterne Sagen op og satte den i System. I 1873 begyndte Cambridge, der saaledes nu har 25 Aars Extensionarbejde at se tilbage paa; i 1876 stiftedes The London Society for University Extension; i Oxford begyndte man ganske forsøgsvis i 1878, men først fra 1885 dateres den nuværende Organisation, der dog meget hurtigt naaede op paa Højde med Cambridgeafdelingen.

Extensionarbejdet er ogsaa taget op af „Victoriauniversitetet, (en Sammenslutning af flere University Colleges i Nord-england, med Hovedsæde i Manchester); men i det følgende vil vi særlig holde os til den Extensionvirksomhed, som udfoldes af de to gamle Universiteter.

Ved hvert af disse er der en Centralkomité for Extension, med en lønnet Sekretær. Denne Komité har til sin Raadighed en Stab af Foredragsholdere „lecturers“, universitetsdannede Mænd og Kvinder. De fleste af disse har dog anden Beskæftigelse ved Siden af; de har ikke fast Løn, men bliver betalte pr. Forelæsning; Honoraret er efter engelske Forhold ikke særlig højt, saa der kræves megen Interesse for Sagen til at holde ud i den anstrængende, omflakkende Virksomhed mere end nogle faa Aar.

Til at optages i denne Stab krævedes oprindelig ingen særlig Prøve; i de senere Aar er man dog (i al Fald ved Oxfordafdelingen) begyndt at forlange Afholdelsen af nogle Prøveforelæsninger, Affattelsen af en Syllabus etc. Det er naturligvis heller ikke faa Egenskaber, der maa kræves hos en god Extensionlecturer; det er ikke gjort med grundige videnskabelige Kundskaber og Interesse for Sagen, man maa tillige kunne fremstille Emnet i en livlig og letfattelig Form — blot én uheldig Foredragsrække kan nedslaa Interessen paa en Egn for lange Tider.

I øvrigt lægges der fra Centralkomitéens Side intet som helst Baand paa Foredragsholderne, og imellem dem findes Folk af højst forskellige politiske, sociale og religiøse Anskuelser.

Paa de Steder rundt i Landet, hvor man ønsker Extensionforedrag, dannes der en lokal Komité (med en ulønnet Sekretær, i Reglen en Dame,) der arrangerer alt fornødent og træder i Forbindelse med en af Centralkomitéerne med Anmodning om